

om det ikke lod sig udtrykke paa anden Maade og maaste allersimplest saaledes, at Loven kun kom til at sige, at de tidligere opstillede Vilkaar for Bevarelsen af en Forfatters Eiendomsret fra nu af skulde være ophævede.

Bajer: Jeg skal heller ikke forlænge Ordskiftet videre; men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa et Punkt, hvor jeg er i Uoverensstemmelse med den ærede Minister og med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), og hvor jeg tillader mig at tro, at jeg har opfattet Sagen rigtigt. Hvis man spørger mig, om jeg kunde ønske den fgl. Anordning udstedt inden det lille Lovforslag var bleven til Lov, saa siger jeg ubetinget: Ja. Jeg anser det vel ikke for at være i den Grad paatrængende, at det kommer an paa en Maaned før eller senere; men jeg tror paa ingen Maade, at den fgl. Anordning skulde vente, hvis f. Ex. det lille Lovforslag ikke blev fremmet, og for at gjøre klart, hvorledes jeg tror, den rette Forstaaelse er, vil jeg endnu engang sætte Fingeren paa Slutningen af den norske Lovs § 46, hvor der findes en Bestemmelse, der ikke findes enten i den tilsvarende danske eller den svenske Lov, og det er, at den gjensidige Beskyttelse kun gaar saa vidt som de literære Værker „efter sit Hjemlands Love ere beskyttede.“ Deraf følger, at det er kun forsaavidt Lovene dække hinanden, at Beskyttelse finder Sted, og deraf følger tillige, at der ikke behøver at gaa nogen Ændring i de tre Lovgivninger forud for, at Anordningerne udstedes: Saa kan man, efter at Anordningerne ere traadte i Kraft, udvide sig mere eller mindre, ligesom man vil, til ethvert Tidspunkt vil Beskyttelsen kun strække sig saa vidt, som vedkommende Staters beskyttende Lovgivninger dække hverandre.

Da ikke Flere begjærede Ordet, erklæredes Foredragsen for sluttet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Lov af 1ste April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Sagten og Fredning af visse nyttige Dyr §§ 11 og 12.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Albertsen: Forinden Forordningen af 20de Mai 1840 udtom, var Netten til at udøve Jagt kun paa meget saa Hænder. Denne naturlige Tilstand har jo naturligvis haft til Følge, at Bildtet fik Lov til at udvilde sig og saaledes, at der var en rig Bestand tilstede. Efterat Jagtreiten havde faaet Udvidelse ved den nævnte Tid,

blev Forholdet noget andet. Bildtet blev efterstræbt i større Grad. Denne Efterstræbelse blev igjen forsøgt ved Lov 25de Marts 1851, idet Netten blev udvidet saaledes, at der blev mange flere Jægere og flere Efterstræbere af Bildtet. Det har havt til Følge, at man fik Dinene op for, at Bildtet forsvandt, og man blev da nødt til ved Lov 30te Januar 1861 at skaffe Fredningstid tilstede for visse nyttige Dyr. Denne sidste Lov havde en midlertidig Karakter, den gjaldt kun til 1870; hele Jagtlovgivningen blev derefter ordnet ved Lov 1ste April 1871. Der er andre Omstændigheder, som ere traadte til. Store Hebestrekninger ere komne under Ploven og bebyggede, og der er andre Strekninger, som ere blevne opdyrkede, og der er saaledes blevet færre Tilflugtssteder for Bildtet, som Følge af hvilket det er soundet ind. Nu have vi i de senere Aar havt meget strenge Vintre, der have været meget haarde for Bildtet, for de Dyrearter, som her ere nævnte i dette Lovforslag. Min ærede Medforslagsstiller (Bojsen) og jeg have derfor tilladt os at indbringe dette Forslag, som gaar ud paa noget at forlænge Fredningstiden for Hare og Agershøns; den tredje Art, som er nævnt, nemlig Ursugle, er rigtignok af mindre Betydning, idet der er saa faa af dem tilstede, de ere næsten aldeles forsvundne. Jeg har f. Ex. aldrig set en levende Ursugl. Derfor har man tilladt sig at foreslaa, at disse Sugle skulde være fuldstændigt fredede, for at de muligvis kunde udvilde sig noget, og at der vil kunne komme lidt flere tilstede. Vi have kun villet give denne Lov en midlertidig Karakter, for at man kunde faae at se, hvad Følgen deraf kunde blive. Man kunde da, naar Tidsfristen er forløben, enten forlænge Loven eller lade den bortfalde, naar det ikke var til Nytte at have den længere. Dette er i Korthed Aarsagen til, hvorfor vi ere fremkomne med dette Lovforslag.

Jagd: Hvor ubetydeligt dette lille Lovforslag end er, tror jeg dog, det vil blive hilst af Mange med Glæde. Der er noget Nedtrykkende i at se, at den danske Natur mere og mere afsbefolkes for uslydige Dyr, som fra de fjerneste Tider have havt deres Hjem her; og skjøndt jeg forlængst er udover den Periode, da jeg som Jæger var personlig interesseret i Sagen, kan jeg ikke sige Andet, end at det ofte gjør mig meget ondt at færdes paa Egne, hvor der tidligere fandtes en Masse af Bildt, navnlig af Sugle, og hvor der nu kun findes ganske enkelte, for ikke at sige fuldstændig Tomhed. Ogsaa jeg har modtaget Opfordring fra en Mængde forskellige Egne, og deriblandt vist ogsaa fra samme Egn som den ærede Forslagsstiller, til at interessere mig for Sagen. Men der er ved Siden af hende ledet Opmærksomheden paa, at foruden de enkelte Bestemmelser, som allerede nu indeholdes i Lovforslaget, var det i høi Grad ønskeligt, at det